

14/10/2024

Ο Προκόπης Παυλόπουλος για τις προϋποθέσεις επίλυσης του Κυπριακού

/ [Επικαιρότητα](#)

Η επίτευξη λύσης του κυπριακού ζητήματος είναι νοητή και αποδεκτή μόνον εφόσον είναι δίκαιη και βιώσιμη, δήλωσε την Παρασκευή ο τέως Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ακαδημαϊκός, Προκόπης Παυλόπουλος.

- ΚΥΠΕ - Κική Περικλέους

Ο κ. Παυλόπουλος μιλούσε κατά τη διάρκεια επετειακής εκδήλωσης που διοργάνωσε το Πετρίδειο Ίδρυμα στο πλαίσιο των 30χρονων της πολυσχιδούς προσφορά του στον Πολιτισμό, στην Παιδεία και στον Αθλητισμό, στο Μαρκίδειο Θέατρο, στην Πάφο, με θέμα «Οι στοιχειώδεις προϋποθέσεις της δίκαιης και βιώσιμης λύσης του κυπριακού ζητήματος κατά το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο».

Στην ομιλία του ο τέως Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και Ακαδημαϊκός Προκόπης Παυλόπουλος αναφέρθηκε στο σχέδιο Ανάν, σημειώνοντας ότι υπό το θεσμικό και πολιτικό status του Σχεδίου Ανάν η Κυπριακή Δημοκρατία δεν θ' αποτελούσε, ούτε καθ' υποφοράν, κράτος ομοσπονδιακού τύπου, προσθέτοντας πως θα στηριζόταν πολύ περισσότερο σε μια μορφή συνομοσπονδιακού κράτους, εντελώς ασύμβατου με τις στοιχειώδεις απαιτήσεις της δομής και λειτουργίας της ΕΕ και της αποτελεσματικής εφαρμογής του ευρωπαϊκού δικαίου.

Η εφαρμογή του Σχεδίου Ανάν, πρόσθεσε, στην πράξη θα οδηγούσε, σχεδόν νομοτελειακώς, σε ουσιαστική έξοδο της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση -αφού, όπως επαρκώς τονίσθηκε, θα ήταν αδιανόητο ν' αναμένει κανείς «προσαρμογή» του Ευρωπαϊκού Δικαίου στα «κανονιστικά κελεύσματα» του Σχεδίου Ανάν- εκτός του ότι είναι σίγουρο πως αργά ή γρήγορα θα οδηγούσε και σε γενικότερη κρατική αποσύνθεσή της.

Αναφερόμενος στην σημερινή κρίσιμη, όπως είπε, συγκυρία, ο κ. Παυλόπουλος είπε ότι επιβάλλει την ειλικρινή και αποφασιστική αποδοχή και πραγμάτωση του ακόλουθου, κατ' ουσία Εθνικού, «προστάγματος»: Όλος ο Ελληνισμός έχει χρέος ν' αντισταθεί, υπό όρους αρραγούς ενότητας, απέναντι στην συντέλεση ενός τέτοιου «ειδεχθούς εγκλήματος» εις βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά και εις βάρος της διεθνούς και της ευρωπαϊκής νομιμότητας.

Επεσήμανε επίσης πως το χρέος αυτό «βαρύνει, όπως είναι ευνόητο, και την διεθνή κοινότητα αλλά και την ΕΕ. Ιδίως δε την Ευρωπαϊκή Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι αναπόσπαστο κράτος-μέλος της και η τύχη της συνδέεται αρρήκτως με την υπόστασή της και με την εν γένει προοπτική της ευρωπαϊκής ενοποίησης, επέκεινα δε και της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Τους τελευταίους ιδίως μήνες, και παρά την συνεχιζόμενη -ή και εντεινόμενη ενίοτε- προκλητική αδιαλλαξία της Τουρκίας, γίνεται και πάλι λόγος για την ανάγκη της όσο το δυνατό ταχύτερης επίλυσης του κυπριακού ζητήματος, ανέφερε ο κ. Παυλόπουλος, προσθέτοντας πως αυτό προκύπτει και από τις σχετικές πρόσφατες δηλώσεις, που αποδέχονται οι Κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου -αποφασισμένες μάλιστα να κινηθούν εν προκειμένω με τον απαιτούμενο

«ρεαλισμό» μπροστά στον «άτεγκτο» έως απροκαλύπτως κυνικό κόσμο των διεθνών σχέσεων- ενώ «ωθούν» προς την ως άνω κατεύθυνση τόσο ο ΟΗΕ όσο και η ΕΕ, μολονότι έχουν «βιώσει» και έχουν επανειλημμένως καταδικάσει, δυστυχώς όμως χωρίς την απαιτούμενη αυστηρότητα και μάλιστα δίχως ίχνος αποτελεσματικών κυρώσεων, την όλη τουρκική στάση μετά το 1974.

Ο κ. Παυλόπουλος σημείωσε πως «η τακτική αυτή των Κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου πρέπει ν' αξιολογηθεί ως κατ' αρχήν ορθή, αφού η «μη λύση» του κυπριακού ζητήματος όχι μόνο δεν συνιστά «λύση» του, αλλά καθιστά ολοένα και πιο επισφαλή -κατ' επιεική δε θεώρηση- την κατάσταση που δημιούργησε η πάνω από πενήντα χρόνια κατοχή του ενός τρίτου της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία, ύστερα από την βάρβαρη εισβολή της στην μαρτυρική Κύπρο το 1974».

Πλην όμως, και όπως είναι ευνόητο, συνέχισε, «η επίτευξη λύσης του κυπριακού ζητήματος είναι νοητή και αποδεκτή μόνον εφόσον είναι δίκαιη και βιώσιμη».

Γεγονός, σημείωσε, που σημαίνει ότι η λύση αυτή είναι νοητή και αποδεκτή μόνον εφόσον υπηρετεί, τουλάχιστον ως προς τα σχετικά βασικά ρυθμιστικά της στοιχεία, «αξιοπρεπώς» -και όχι κατ' επίφαση, υπό το κράτος απαράδεκτων συμβιβασμών ή και εκβιασμών από συγκεκριμένες πλευρές- την διεθνή νομιμότητα και την ευρωπαϊκή νομιμότητα αλλά και την «βιωσιμότητα» της Κυπριακής Δημοκρατίας ως κράτους-μέλους της διεθνούς κοινότητας, κυρίως δε ως πλήρους κράτους-μέλους της ΕΕ και του «σκληρού πυρήνα» της, της Ευρωζώνης.

Διότι, σύμφωνα με τον ίδιο, «το αντίθετο οδηγεί, αναποδράστως, σ' επικίνδυνες ατραπούς ακόμη πιο επώδυνης θεσμικής και πολιτικής αποδυνάμωσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, και στο πλαίσιο της διεθνούς κοινότητας αλλά και στο πλαίσιο της ΕΕ.

Το ζήτημα τούτο συνέχισε, απαιτεί τόσο «επιμελέστερη» προετοιμασία, με την ανάλογη προσοχή και προνοητικότητα, όσο η Τουρκία έχει καταστήσει -με περισσό θράσος που, δυστυχώς, το ενισχύει η προεκτεθείσα θλιβερή διεθνής, ακόμη και ευρωπαϊκή σε ορισμένες περιπτώσεις, ανοχή προς αυτή- σαφές πως ως αρχή «λύσης» του κυπριακού ζητήματος δεν αποδέχεται, κατ' ουδένα τρόπο, το στοιχειώδες κατά το διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό δίκαιο, πρότυπο του ομοσπονδιακού κράτους.

Και κάνει λόγο, ευθέως είπε, για δύο Κράτη, ή το πολύ για έναν τύπο Συνομοσπονδιακού Κράτους στην βάση μιας εξαιρετικά χαλαρής συνομοσπονδίας, η οποία μάλιστα δεν ανταποκρίνεται καν στα δεδομένα μιας πραγματικής διζωνικής-δικοινοτικής κρατικής και πολιτειακής οντότητας.

Υπό το πνεύμα αυτό είναι προφανές, είπε ο κ. Παυλόπουλος, πως δεν μπορεί - ορθότερα δε δεν είναι επιτρεπτό- ν' αρχίσει οιαδήποτε συζήτηση για το κυπριακό ζήτημα, αν προηγουμένως η Τουρκία δεν αφήσει κατά μέρος τέτοιες παράλογες και προκλητικώς μαξιμαλιστικές θέσεις και προτάσεις, πλήρως αντίθετες προς το διεθνές δίκαιο και ιδίως προς το ευρωπαϊκό δίκαιο.

«Αν γίνει, από Ελληνικής και Κυπριακής πλευράς, το λάθος να υποτιμηθεί ο κίνδυνος της έναρξης διαλόγου για το κυπριακό ζήτημα δίχως μian ουσιώδη υποχώρηση της Τουρκίας από τις κατά τ' ανωτέρω ακραίες θέσεις της, τότε ο «διάλογος» με την τουρκική πλευρά μας οδηγεί στην διακινδύνευση να υποχωρήσουμε μοιραίως εμείς, έστω και κατά ένα μέρος, στους απαράδεκτους τουρκικούς εκβιασμούς και στο ενδεχόμενο πλήρους ευτελισμού του διεθνούς δικαίου και του ευρωπαϊκού δικαίου σε ό,τι αφορά το μέλλον της Κυπριακής Δημοκρατίας», ανέφερε.

Πρέπει, προέτρεψε, να έχουμε διαρκώς κατά νου ότι στις σχέσεις μας με την Τουρκία, ακόμη και όταν αυτή δείχνει προς εμάς «αγαθές προθέσεις», ισχύει στο ακέραιο το «Timeo Danaos et donaferentes». Το ίδιο δε ισχύει-ή πρέπει να ισχύει- προφανώς και για την διεθνή κοινότητα και τον ΟΗΕ και για την ΕΕ, με δεδομένο ότι έχουν βιώσει και υποστεί, σε σειρά περιπτώσεων κατά το απώτερο αλλά και το πρόσφατο παρελθόν, την ιταμή στάση της Τουρκίας αναφορικά με την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου και του ευρωπαϊκού δικαίου.

Ο πρόεδρος του Πετριδείου Ιδρύματος Μιχάλης Μαραθεύτης σε χαιρετισμό του ανέφερε πως η εκδήλωση αποτέλεσε ένα σεμνό αφιέρωμα στα 30 χρόνια ζωής του Πετριδείου Ιδρύματος που δημιουργήθηκε μέσα από το έργο και την προσφορά ενός από τους μεγαλύτερους - αν όχι του μεγαλύτερου - ευεργέτη της Πάφου του αείμνηστου συμπολίτη μας Χριστόδουλο Πετρίδη.

Είναι, είπε, «μια συνειδητή πράξη που πηγάζει από τα μύχια της καρδιάς μας. Είναι μια έμπρακτη απόδειξη της βαθιάς μας εκτίμησης και του ειλικρινούς θαυμασμού για τον άνθρωπο που ανάλωσε την τη ζωή του διανέμοντας αγάπη, συμπαράσταση και ανακούφιση προς τον συνάνθρωπο και αφήνοντας πολύτιμη ηθική και υλική κληρονομιά στην κοινωνία μας»

Ακολούθως αναφέρθηκε στο όραμα του Πετριδείου Ιδρύματος για την επόμενη δεκαετία.

Η εκδήλωση περιλάμβανε χαιρετισμό από τον Δήμαρχο Πάφου Φαίδωνα Φαίδωνος και καλλιτεχνικό πρόγραμμα από το Μουσικό Σχολείο Πάφου.

Μετά την εκδήλωση ακολούθησε δείπνο στην οικία του κ. Μαραθεύτη στα Κονιά στο οποίο παρευρέθηκαν ο κ. Παυλόπουλος και ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Νίκος Αναστασιάδης.

